

BRUGSCHE BEIAARD, Brugs Vlaamsgezind weekblad (13 augustus 1881 – 13 december 1913), dat vanaf 1885 door een overname van **Julius Sabbe** (met enkele vrienden) zijn ongebonden karakter inruilde en een uitgesproken liberale stempel kreeg. Toch was het blad niet het officiële orgaan van de liberale partij of het **Willemsfonds** in Brugge.

Sabbe bekleedde zelf de functie van hoofdredacteur en redigeerde de meeste artikelen. Redacteurs en medewerkers waren onder meer L. Lescrauwaet, **Albert Thooris**, L. van Gheluwe en M. Verkest.

In de *Brugsche Beiaard* werd propaganda gemaakt voor de heropleving van Brugge naar middeleeuws model (Brugge-zeehaven, Brugge als centrum van

de kunsten en wetenschappen enzovoort). Ook de V.B. kwam aan bod; in zijn bijdragen verdedigde Sabbe de taalrechten van de Vlamingen zoals de volledige vernederlandsing van het middelbaar onderwijs. Verschillende keren werd erop gewezen dat de toenadering tot Nederland, Vlaanderen zou ten goede komen. In de *Brugsche Beiaard* werd beklemtoond dat de liberale partij in Vlaanderen uitgesproken Vlaams moest zijn en zich meer naar het volk moest richten. In verkiezingstijd kwam het blad op voor algemeen stemrecht en evenredige vertegenwoordiging. De *Brugsche Beiaard* leunde dan ook dichter aan bij het **Liberaal Vlaams Verbond** dan bij de conservatieve en Franstalige Liberale Associatie. Na het overlijden van Sabbe in 1910 werd zijn zoon **Maurits Sabbe** hoofdredacteur. Geleidelijk aan verloor het blad zijn liberaal en Vlaamsstrijdend karakter. De laatste maanden van zijn bestaan stelde de *Brugsche Beiaard* zich eerder katholiek dan liberaal op.

LITERATUUR: L. Monteyne, *De Sabbe's*, 1933; – R. van Eenoo, *Een bijdrage tot de geschiedenis der arbeidersbeweging te Brugge* (IUCHG, Verhandelingen IV, 1959); – id., *De pers te Brugge: 1792-1914. Bouwstoffen* (IUCHG, Bijdragen 20, 1961); – J.A. van Houtte, *De geschiedenis van Brugge*, 1982.

FILIP BOUDREZ

BRUGSCHE GAZETTE, De, z. De Gazette van
Brugge.